

fra 1855 med Karakteren „Meget duelig“, medens Den, som Biskoppen fandt Anledning til at vælge den 17de September, var Seminarist fra det sidste Aar med Karakteren „Duelig“, saa forekommer dette mig at være en forunderlig Afvigelse fra, hvad der af ham opstilles som et almindeligt Princip. — Naar den ærede Minister har henledet Opmærksomheden paa den Fremgangsmaade, der ved slige Indstillinger skulde bruges af Sogneforstanderskaberne, nemlig at man som Nr. 1 indstillede Den, man ønskede, og under Nr. 2 og 3 Saadanne, som ikke ønskedes, saa er denne Fremgangsmaade ikke anvendt her, thi her er indstillet som Nr. 3 en Seminarist fra 1857 med Hovedkarakter „Meget duelig“, og hvis det skal være en Forbrydelse, der fortjener Straf, at man gaar frem paa den antydede Maade, hvilket forøvrigt forekommer mig at være ganske naturligt, da jeg ellers ikke forstaaer, hvad det vil sige, at indstille En som Nr. 1, saa vilde det dog, efter det Princip, Biskoppen selv har opstillet, have været rigtigere at foretrække Nr. 3, en Ansøger fra 1857 med „Meget duelig“, fremfor Nr. 2, der var fra 1862 med „Duelig“. — Jeg skal nu ikke forfølge denne Sag videre. Jeg indseer fuldtvel den vanskelige Stilling, hvori Ministeriet har været ved at skulle vrage en Person, der hverken er ulovligt indstillet, eller efter Lovens strenge Bogaftav kan siges at være ulovligt kaldet. Min Hensigt med min Interpellation har nærmest været den, at ville erfare, hvorvidt det, der er blevet anført om denne Sag, er noget Saadant, der opløser sig i „Dunst“, eller om det støtter sig til virkelige Kjendsgjerninger, og jeg har nu erfaret, at det Sidste er Tilfældet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det synes dog at være en ikke uvigtig Dplysning, at Nr. 1 kun havde 4 Stemmer, medens Nr. 2 havde 3, thi Stemmerne vare altsaa omtrent lige, hvis Sogneforstanderskabet virkelig er et Udtryk for den Kommune, paa hvis Beboeres Vegne det skal optræde som anbefalende, klagen og forklarende, men Kommunerne have jo engang givet deres Fuldmagt i saa Henseende i Sogneforstanderskabernes Hænder.

Tsherning: Jeg vil blot henstille til det ærede Medlem, om han egentlig troer, at man bør bebreide nogen Seminarist, at han først har været Handelsmand og senere Bager. Man maatte snarere ønske, at alle Seminarister gif den Bei; det vilde give dem Erfaring. Som Handelsmand vilde de maaskee have lært, at de ikke i Handelsstanden kunde drive deres Tilbøielighed til at søge Binding til et tilfældeligt høit Punkt, men at denne Tilbøielighed maatte tilfredsstilles ad anden Bei, og som Bager vilde de have lært, hvor lykkeligt det er at komme ind under faste Lønninger, hvorved de opfordredes til gennem en eller anden Examen at arbejde sig saavidt som muligt frem ad den bureaukratiske Bei her i Landet. Man kan ikke bebreide Nogen, at han efterat have gjort Erfaringer i andre Stillinger, kaster sig ind paa denne Bei. Et væsentligt Punkt derimod, som kan give Anledning til Bebrejdelser, er det, om der for Regjeringen er nogen forstandig Brrettigelse til at betragte sauntlige Skolelærere som en Korporation, der i en væsentlig Grad skal forfremmes efter Aldershensyn, eller om det ikke hovedsageligen er Meningen med de gjældende Lovbestemmelser, at der skal tages Hensyn til Sognets Dnske. Spørgsmaalet er egentlig, om ikke Sogneansættelsen er det Naturlige og Rigtige, og om det ikke er den forstandigste Opfattelse af Sagen, at Regjeringen gennem den saakaldte Raldsberettigelse kun har at udøve et Veto imod dem, Sogneforstanderskabet foreslaaer, saaledes, at naar den først Indstillede har de Egenstaber, som behøves for at være Lærere, og det i rundeligt Maal har den Raldsberettigede ikke at spørge om Andet, og er ikke besejret til at kalde Nr. 2. Det er aabenbart, at Biskoppen her har stillet sig i Spidsen for en Skolelærerkorporation og har villet skaffe Forfremmelse til andre Skolelærere, men jeg haaber, at den høitærede Kultusminister vil indrømme, at han ikke har Noget at bestille dermed; man skal ikke sørge for Skolelærernes Forfremmelse som en Korporation.

P. G. Olfen: Det er langtfra, at det, jeg anførte om den vedkommende Skolelærer,